

ђучителъ. Чѣстѡ дѡмаше 'Алѣксѣандра; по многѡ
 сѣмь дѡлжинъ 'Аристотѣлю чи ма наѡчи' а' нѡ
 Филіппѡ чи ма родѣ, ѡ тогѡзи пріѣхъ живѣа-
 ніе, а' ѡ ѡногози добрѡ живѣаніе. 5. Польза ѡ
 ѡученіето. Филіппъ подкѡнаше сына си 'Алѣ-
 ксѣандра да залѣга да са ѡучи, заради' да не
 стѡри многѡ рѣботы, за който той са скорѣ-
 еаше чи ги ѣ сторѣлъ. 6. Коѣ богѣтство не са
 загѡеа. Димѣтаръ 'Антиѡховатъ сынъ, като
 призѣ Мѣгара, и' сѣчкитѣ граждѣны си загѡ-
 еѣха кой що ѣмаше, найде филѡсѡфатъ Стѣлпо-
 на, и' го попыта: що мѡ са загѡеи'; а' той
 ѡтѡѣща: нищо, защо' никѡй не мѡжи да ми
 замни добродѣтеля и' ѡученіето. 7. Истинско
 благородіе. Алфонсъ царѡатъ 'Арагонскій, като
 мѡ дѡмаше ѣдинъ ласкѣтель и' го хѡлѡлаше чи
 ѣ царскій сынъ и' царскій внѡкъ, и' царскій братъ,
 рече: азъ сѣчкитѣ тѣзи за нищо ги ѣмамъ,
 защо' не са мои, а' ми' чѡжды: истинското бла-
 горѡдіе ѣ мѡдрѡстта и' ѡученіето. 8. Царѣ за
 гнѣѡатъ. Като ѡустарѣ филѡсѡфатъ 'Аноинѡ-
 дуръ, пойска ѡ 'Аугѡста да го ѡтпѡсти да си
 ѣди на ѡтѣнството, и' тойго послѡша. Когѣто
 си ѡтхѡждаше, помѡли мѡ са 'Аугѡстѡ да мѡ
 даде за проводѣкъ нѣкой дѡбръ совѣтъ. То-
 гѣзи рече филѡсѡфатъ: кага' си гнѣѡишъ, ѡ царю,
 да не речешь нищо нитѣ да стѡришь додѣ не
 прочитѣшь а, в, в, ... Тойзи чѣсъ го ѡулови Царѣ-
 атъ за ракѣта и' мѡ рече: іѡще ми трѣѡашъ ѣ
 го дарѣ прѣхъ сѣчката нѣа годѣна, защо' зна-